דובק

שתה טובה מתמיד

תשבץ העולם הזה 1019

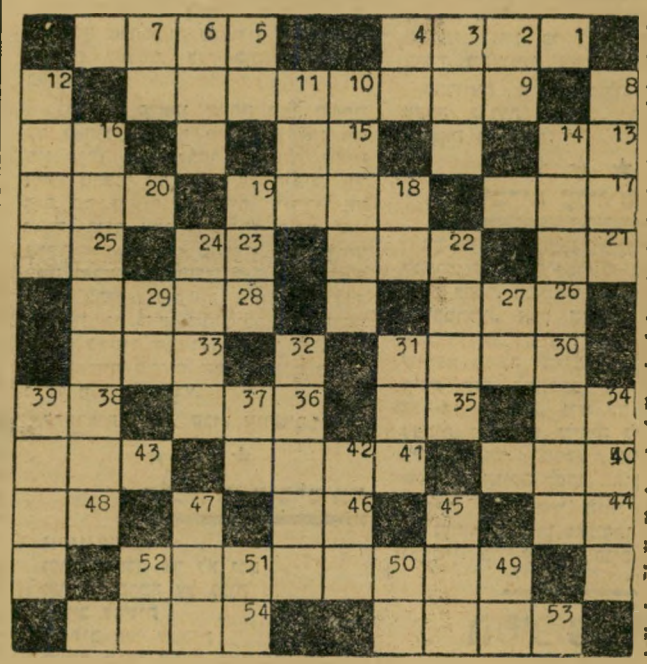

מאוזן: 1. אניית חיל־הים; 5. אנה כדיסטי בהבימה; 9. תחנת השידור הלאומית; 13. ב־המת משא טיב־טית; 15. דיפ־לומט ישראלי ל־שעבר, כיום איש האוניברסיטה ה־עברית; 16. אות עברית; 17. שמו הפרטי של אמן המפוחית אדלר; 18. מולטימיליונר אמריקאי; 20. מ־קור מים; 21. תערוכה בחיפה; 22. מיכל מים; 23. מלת פנייה ערבית; 25. „... להם, ולא ידברו!"; 26. מפעל תמ־רוקים; 28. מלכה תנ"כית; 30. סמל המטומטמים; 33. איננו נהנה מהקלות במס־ההכנסה; 34. ספינות מספר; 35. מלת פנייה; 36. כף אשפה; 38. הבעת הכאב הטיפוסית; 40. אחד החושים; 41. מטבע קשה מאד; 43. לו, בעברית עתיקה; 44. פעולות מיוחדות; 46. שטר ללא קץ; 48. ישן; 49. יישוב על שם נשיא אמריקאי; 53. עתון בוקר; 54. מלך חשמונאי.

מאונך: 2. חוגרים אותו לאבל; 3. משכן האריות; 4. ממציא הטלפון; 5. גבעה רמה; 6. קטנות מן הבקר; 7. עמוד מים; 8. נמל ישראלי; 10. ממלכה עברית; 11. הודעה אלחוטית; 12. קללה; 14. יישוב ליד חיפה; 16. הסוד של פסח; 18. אות עברית; 19. נוזל שחור; 22. צד במשפט; 24. רשיון כניסה; 27. קריאת התפעלות; 29. אות; 31. התקוממות; 32. החידוש האחרון בסיגריות; 34. מדינה ידידותית; 37. נכד יעקב; 39. רישום המאורעות מדי יום ביומו; 42. אסור להקדימו לקנה; 45. סוף כל סיגריה; 47. סמל שנאת היהודים; 49. כל אחד; 50. כלי בשחמת; 51. אות צ'רצ'יל; 52. לא מבושל.

מברשת ראש
בארלט
BARLETTE
מונעת גשירת השערות
ומשווה זוהר וברק!
תוצאה מפתיעה!

באולפן גרג (Gregg) נפתח השבוע קורס דו־חדשי (פעמיים בשבוע) ל־
קצרנות
עברית או/ו אנגלית
הצלחה מובטחת — הרשמו מיד
אצל מר ח' בר־קמא (קמפינסקי), המנהל, **בתל־אביב**: גורדון 5; **בחיפה**: בי"ס „במעלה," החלון 13 (כתובת פרטית: סבזנר 19, חיפה)

ספרים

מקור
מלטרון עד כינרת

אדם ולוחם (ערך מרדכי יעקובוביץ, הוצאת ניב, 156 עמודים) — הוא סיפור חייו של רב־סרן יצחק בן מנחם, הידוע בכינויו גוליבר, אשר נפל בעת קרב הכינרת נגד הסורים, בדצמבר 1955. קורותיו של ה־לוחם, אדיר השריריים והשאיפות, מסופרות לסירוגין על־ידי אלוף־משנה אחר, חמשה סגני אלופים, שמונה רבי סרנים, שני סרנים, סגן אחד, שני טוראים בחיל המילואים ומספר אזרחים.

סיפורים אלה משתלבים יחד עם קטעי יומנו של גוליבר ליצירה ביוגראפית מרתקת. הקורא רואה את גוליבר כבן רמתיים אוהב חקלאות ושונא הרג — וכחייל המוריד מן הכביש משאית עמוסה ערבים, מחכל את נוסעיה בזה אחר זה.

בעת מלחמת־העצמאות השתתף גוליבר בקרב לאסרון, צויין על־ידי מנחמי הקרב למיניהם כמקלען הבודד שבלם כל התקדמות נוספת של הערבים. מאוחר יותר פעל הוא במסגרת חטיבת השריון של יצחק שדה, השתתף בכיבוש עוג'ה אל־חפיר.

באחד מימי ההפוגה השנייה יצא גוליבר במשוריין לסייר את הכפר הערבי אל־בורג', נכנס לתעלה ונתקע במקום. חוליה של אנשי הלגיון הערבי שנמצאה בקירבת מקום הופתעה כאשר פנה גוליבר אל מפקדם, בי־קש ממנו לעזור בחילוץ הרכב הישראלי. לאחר שהוציאו הלגיונרים את המשוריין מתוך התעלה, קיבל המפקד הירדני פרס מיוחד במינו: גוליבר הרכיב אותו על צריח המכונית, הסיע אותו עד עמדתו.

להט פריסאי. כתום המלחמה נשלח גוליבר לסיור על פני בריטניה ואמריקה, ב־מסגרת פעולות המגבית היהודית המאוחדת. עסקני המגבית לא שבעו ממנו נחת — כי הוא נהג להטיח את האמת בפני היהודים המקומיים, להמריץ אותם שלא להסתפק ב־שליחת כסף לישראל. לא שבעה ממנו נחת גם צעירה פריסאית, אשר התלהטה למראה קומתו הענקית, הציעה לו הצעות מוש־כות ביותר — ונתקלה בסירוב מוחלט.

מאוחר יותר משכו קומתו וכוחו הגופני האדיר של גוליבר (סיפר הוא עצמו עוד בהיותו בן 17: „היקף החזה 110 ס"מ, גובה 183 ס"מ, משקל 80 ק"ג, מתרומם על ה־ידיים שש עשרה פעם") את הסטודנטיות של האוניברסיטה הירושלמית, בה יצא ללמוד. אולם גוליבר, אשר חילק את זמנו בין הצבא והלימודים, דחה מעליו את יפות ה־תואר, העדיף את הפחות־יפות. נימוקו: „הגיע הזמן שהבחורות היפות תדענה כי לא הכל שייך להן. גם למכוערות מגיע משהו!"

כאשר התערער משטר הסכמי שביתת־הנשק, החליט גוליבר כי אין השעה יפה ללימודים. הוא עזב את האוניברסיטה, הת־גייס לצבא הקבע, עבד זמן מה כמדריך, אחר עבר ליחידה קרבית. גם שם התפרסם בהתנהגותו המקורית. כך, למשל, באחד הימים, כאשר בוששה האפסנאות לשלוח נעליים מיוחדות למ"כ בעל רגלים ענקיות, חלץ גוליבר את נעליו שלו, הכריח את המ"כ לקבל אותן.

עלילות גוליבר הסתיימו ב־12 לדצמבר 1955, בצורה שלא נזכרה כלל בספריו של יהונתן סויפט. סיפר אחד מחבריו, אשר לחם לצידו בקרב הכינרת: „מפי החובש הפלוגתי נודע לי כי גוליבר נהרג מרימון שהושלך על־ידי ערבי. הרימון הידרדר ב־מדרון, חלף בין רגלי מחלקה שלמה ו־נעצר לרגלי גוליבר. למעשה נהרג הוא עוד בטרם הספיק לחדור אל היעד פנימה..."

העלילות הסתיימו. אולם הספר לא תם. הוא מסתיים למעשה ברשימה של גוליבר עצמו, הנשמעת כצוואה. כתב גוליבר בין השאר: „בהשקיפנו אל עוצמתן הגוברת ו־הולכת של מדינות ערב — ובראשן מצ־ריים — שומה עלינו להגביר חיילים, להת־עצם עשרת מונים, לבנות וליצור, לטעת ולזרוע, לחרוש ולקצור. הישגינו העצומים בשנים אלו — בל יסנוורו את עינינו!"

לסיכום: הוכחה ניצחת לכך שלא כל ספר זכרון משעמם עד מוות.

חדש וקריא

● **חזון ודרך, כרך ה'** (מאת דוד בן גוריון, הוצאת עיינות, 311 עמודים) — ביגיי מלקט את הקטעים אשר נכתבו על ידיו בשדה בוקר, בין רעיית כבשי המשק לבין פגישות עם הזאבים המפלגתיים. מוק־דש לרעייתו, פולה, אשר נאותה ללכת אח־ריו במדבר. חומר־רקע טוב לכל הרוצה לכ־תוב יצירות מסוג אחד ודורו.

הווי

למען השם

ב **תל־אביב,** עבר נהג את כל הבחינות העיוניות והמעשיות, לא הצליח לקבל רשיון־נהגות לאחר שהתרגש יתר על המידה, לא ידע להשיב מה שם הוריו.

★ ★ ★

כשר לפסח

ב **ירושלים,** חיפש משרד הדתות שי נאה למשתתפי סדרי פסח הציבוריים, חילק להם 3000 הגדות אמנותיות מובחרות ש־הוחרמו על־ידי מוסדות המכס.

★ ★ ★

הראש נהיה לזנב

ב **אורורה,** ארצות־הברית, הסתכסך ראש־העיר פול איגן עם מפקד המשטרה, נעצר מיד באשמת נהיגה בלתי־זהירה, בילה לילה בכלא ושוחרר רק לאחר תשלום 50 דולר קנס.

★ ★ ★

נסיון חוזר

ב **תל־אביב,** הגיעה המשטרה לדירתו של גבר שהואשם על־ידי עוזרת ביתו בנסיון לאנסה, מצאה אותו בחברת צעירה אחרת, שאף אותה ניסה לאנוס.

★ ★ ★

עסקי אוויר

ב **וושינגטון,** הקים נוכל בשם הארולד בארניי חברה להפצת מכשירים אלקט־רוניים על פי פסטט שהביא עמו מביקורו בכוכב־הלכת וויגוס, לא התקשה למצוא שני שותפים שישקיעו 58 אלף דולר בעיסקה.

★ ★ ★

החסידה באה

ב **נתניה,** התנגשה חסידה במכונית של המושב, בהבילה יולדת שנסעה בה לבית החולים ליולדות, החישה את צירי הלידה, גרמה ללידתו המוקדמת של ילד בריא.

★ ★ ★

ספסל המזונות

ב **ירושלים,** חייב בית־המשפט העליון בעל לשלם לאשתו את כל הוצאותיה ל־ניהול משפט מזונות נגדו, מאחר שתפקידו של הבעל לספק לאשתו את כל צרכיה ותבי־עת מזונות הינה אחד מצרכים אלה.

★ ★ ★

סיום מוצלח

ב **איבאריה,** ארגנטינה, לאחר שנערכה סעודה חגיגית ל־2000 פועלי בית־חרושת גדול, לציון שנת עבודה תמימה ללא כל תאונת־עבודה, חלו למעלה מאלף פועלים בהרעלת קיבה.

★ ★ ★

כמימים ימימה

ב **סרום,** כוסלה ברגע האחרון הצנת סרט בקולנוע המקומי, לאחר שנתגלה כי מכונת ההסרטה נעלמה.

★ ★ ★

קדושת חשבת

ב **קייבינאנר,** ארצות־הברית, הודה ה־שוטר סומאס היל בפני חוקריו כי רצח את אשתו, סירב למסור פרטים נוספים ב־טענה כי הרצח בוצע ביום השבת שלו „ומה שאני עושה בזמני החופשי הוא עניין צרטי שלי!"

★ ★ ★

מים עד נפש

ב **תל־אביב,** הסביר תושב אשקלון מדוע הקים המולה על שפת הים בשעות ה־לילה המאוחרות: „החלטתי להתאבד אבל אחרי שנכנסתי לים התחרטתי וקראתי ל־אנשים שיבואו ויצילו אותי."